

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Izabela Dehmel

Protokolant: sędzia sprawozdawca

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Arkadiusza Dzikowskiego

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2017 roku na posiedzeniu

wniosku skazanego **A. D. (2)**

o wydanie wyroku łącznego

postanawia:

1. Na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. w brzmieniu sprzed dnia 01 lipca 2015 r. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) umorzyć postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec skazanego A. D. (2).

2. Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 20 października 2016 r., zmodyfikowanym pismem z dnia 10 listopada 2016r., skazany A. D. (2) wniósł o wydanie wobec niego wyroku łącznego obejmującego wyroki zawarte w jego karcie karnej. Skazany wniósł o zastosowanie zasady pełnej absorpcji.

A. D. (2) został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu z dnia 13 lutego 1986 r. o sygn. akt II K 54/86 za czyn z art. 186 § 1 k.k./1969 r. na karę 1 roku ograniczenia wolności ze zobowiązaniem do świadczenia nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele publiczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie, przy czym postanowieniem z dnia 04 grudnia 1986 r. kara ograniczenia wolności została zamieniona na karę pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu z dnia 28 czerwca 1986 r. o sygn. akt II K 244/86 za czyn z art. 203 § 2 k.k./1969 r. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności połączonego z potrąceniem wynagrodzenia w wymiarze 20% na rzecz pokrzywdzonego, przy czym postanowieniem z dnia 04 grudnia 1986 r. karę ograniczenia wolności zamieniono na karę pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 21 grudnia 1988 r. o sygn. akt II K 338/88 za czyn z art. 203 § 2 k.k./1969 r. na karę 30.000 PLZ grzywny, przy czym kara została darowana na mocy amnestii dnia 11 stycznia 1990r.;

IV. Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu z dnia 12 lipca 1990 r. o sygn. akt II K 153/90 za:

a) czyn z art. 186 § 1 k.k./1969 r. popełniony od bliżej nieokreślonej daty do kwietnia 1990 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

b) czyn z art. 204 § 2 k.k./1969 r. popełniony dnia 23 lub 24 marca 1990 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

przy czym Sąd połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności z lit. a) i b) w karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 4 lat tytułem próby, a postanowieniem z dnia 18 grudnia 1990r. zarządził wykonanie warunkowo zawieszonych kary łącznej pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu z dnia 09 września 1998 r. o sygn. akt II K 217/98 za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 124 § 1 k.w. w zw. z art. 12 k.k., popełniony w nocy na 15 lutego 1998 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 10 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda, Sąd wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat tytułem próby, przy czym postanowieniem z dnia 21 grudnia 1998 r. zarządził wykonanie kary pozbawienia wolności;

VI. Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 10 grudnia 2002 r. o sygn. akt II K 781/02 za czyn z art. 197 § 1 k.k., popełniony w nocy 14 maja 2002 r., na karę 1 roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności;

VII. Sądu Rejonowego w Szamotułach, Zamiejscowy Wydział Grodzki w Międzyzdrojach z dnia 19 września 2006 r. o sygn. akt K 156/06 za czyn z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony dnia 06 maja 2006 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności;

VIII. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 11 października 2011 r. o sygn. akt III K 29/11 za czyn z art. 156 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., popełniony dnia 03 września 2010 r. na karę 13 lat pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na wstępie zaznaczyć należy, że przepisy art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) uregulowały kwestię tzw. intertemporalną, to jest wyłączyły stosowanie przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego w nowym brzmieniu, a więc przepisów dotyczących nowych zasad orzekania kary łącznej w wyroku łącznym, do spraw w których połączeniu podlegałyby wyłącznie kary prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. Zgodnie z tym przepisem – przepisów rozdziału IX ustawy kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą Kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Oznacza to, że przepisy art. 85 i następne k.k. w nowym brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015r. nie mają zastosowania w niniejszej sprawie do skazanego A. D. (2), ponieważ wszystkie skazania jakie zapadły wobec niego zostały orzeczone przed 1 lipca 2015r. Tym samym stwierdzić należy na wstępie, że w stosunku do skazanego A. D. (2) w niniejszym postępowaniu stosuje się przepisy art. 85 i następne k.k. w brzmieniu starym tj. obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r.

Zgodnie z art. 85 k.k. w brzmieniu sprzed dnia 01 lipca 2015 r. Sąd może orzec karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić w pierwszej kolejności, że wyroki z pkt. I – III nie mogą być w ogóle uwzględniane przy rozważaniu połączenia kary jednostkowych. Wyroki II K 54/86 (wyrok z pkt. I), II K 244/86 (wyrok z pkt. II) i II K 338/88 (wyrok z pkt. III) zostały wraz z aktami zniszczone, po upływie ustawowego terminu ich przechowania (k. 29, 35 – 36). W wypadku pozostałych wyroków (wyroki z pkt. IV – VIII) nie ma zaś podstaw do połączenia poszczególnych kar jednostkowych pozbawienia wolności w karę łączną pozbawienia wolności. Każdorazowo czyny zostały popełnione po dacie wydania wcześniejszych wyroków. Tak czyn objęty wyrokiem z pkt. V został popełniony w nocy na 15 lutego 1998 r., a wyrok Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu II K 153/90 zapadł dnia 12 lipca 1990 r. Wyrok zaś z pkt. V został wydany dnia 09 września 1998 r., a czyn osądzony wyrokiem z pkt. VI skazany popełnił w nocy 14 maja 2002 r. Po wydaniu wyroku w sprawie II K 781/02 z dnia 10 grudnia 2002 r. popełniono czyn osądzony wyrokiem z pkt. VII, tj. czyn z dnia 06 maja 2006 r. Ostatni wyrok wobec A. D. (2) został wydany zaś dnia 11 października 2011 r. Osądzono nim czyn popełniony dnia 03 września 2010 r., tj. już po wydaniu dnia 19 września 2006 r. wyroku K 156/06 z pkt. VII.

W tym stanie rzeczy nie było podstawy do orzeczenia kary łącznej wobec skazanego A. D. (2). Zatem należało postępowanie umorzyć. Wobec powyższego Sąd orzekł jak w pkt. 1 postanowienia. O kosztach Sąd orzekł na podstawie przepisów wskazanych w pkt 2 postanowienia.

SSO Izabela Dehmel